

Ο όσιος Ιωσήφ αποχαιρετά μετά θάνατο τον όσιο Εφραίμ όπως του υποσχέθηκε!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Οι Όσιοι Εφραίμ Κατουνακιώτης (1912-1998) και Ιωσήφ Ησυχαστής (1898-1959).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Τα τέλη του γερο-Ιωσήφ [οσίου Ιωσήφ Ησυχαστή και Σπηλαιώτη]

Στις 15 Αυγούστου 1959 ο γερο-Ιωσήφ κοιμήθηκε εν Κυρίω στη Νέα Σκήτη, όπου είχε μεταφερθεί τα πέντε τελευταία χρόνια μαζί με τη συνοδία του, τον γέροντα Αρσένιο, τον παντοτινό συνασκητή του, τον μοναχό Ιωσήφ (τώρα γέροντα της Μονής Βατοπαιδίου), τον Ιερομόναχο Χαράλαμπο (γέροντα της Ι. Μ. Διονυσίου), τον ιερομόναχο Εφραίμ (γέροντα των Μονών Φιλοθέου, Καρακάλλου, Ξηροποτάμου και Κωσταμονίτου) και τον κατά σάρκα αδελφό του πάτερ-Αθανάσιο.

Ο παπα-Εφραίμ [όσιος Εφραίμ Κατουνακιώτης] τους επισκεπτόταν συχνά, αν και απαλλαγμένος από τις ιερατικές του υποχρεώσεις, γιατί οι δύο νέοι υποτακτικοί, Χαράλαμπος και Εφραίμ, ήταν ήδη ιερομόναχοι.

Την ημέρα όμως της κοιμήσεως του γερο-Ιωσήφ, ανήμερα της Παναγίας, ξεκίνησε να τους επισκεφθεί, αφού λειτούργησε στα Κατουνάκια. Πήγαινε σιγά-σιγά, γιατί ήξερε ότι μετά τη Θ. Λειτουργία θα ξεκουράζονταν.

Στην Αγία Άννα τον πρόλαβε ο πάτερ-Αθανάσιος λαχανιασμένος:

- Έλα, γιατί έφυγε ο γέροντας.

- Έφυγε; Μα εμένα μου είπε ότι θα με αποχαιρετήσει, πριν φύγει!

Και είχε αυτήν την απορία ως την τεσσαρακοστή μέρα από της κοιμήσεως του γέροντα. Τότε, ενώ αμέριμνος εργοχειρούσε [έκανε εργόχειρο], πλημμύρισε ο τόπος ευωδία.

Έψαξε όλο το σπίτι. Κανείς δεν έκαιγε θυμίαμα.

Έτσι θυμήθηκε.

Η ψυχή τού γέροντα φεύγοντας από τα εγκόσμια την τεσσαρακοστή μέρα τον αποχαιρέτησε δι' ευωδίας.

Απόσπασμα από το βιβλίο "Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης", έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου "Άγιος Εφραίμ", Κατουνάκια Αγίου Όρους.